

60 Mk za numer
Miesięcznie **1500**
marek

Zagranica miesięcznie **2400** Mk
Konto czekowe PKO Nr 140.256

Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
reklamisów nie zwraca i bezmien-
nych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświątecznych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Powszechne biuro reklamy
„PRASA”

Kraków, Darmiecka 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Jeszcze tylko do czwartku 28 września

czas przeglądać spisy wyborców i wnosić reklamacje.

Kto został opuszczony w spisie, a do tego dnia nie wniesie reklamacji, ten nie będzie mógł głosować ani 5 listopada przy wyborze posłów, ani 12 listopada przy wyborze senatorów.

Towarzysze i Towarzyski! Nie zaniedbajcie terminu reklamacyjnego!

W mieście Krakowie obwodowe lokale wyborcze (gdzie można przeglądać spisy i wnosić reklamacje) otwarte są codziennie od 11 do 1 i od 4 do 8. Adres swojego lokalu wyborczego każdy wyszuka sobie w wykazie umieszczonym na 7 stronie niniejszego numeru „Naprzodu”.

Pragnienie pokoju

Potężny głos pięciu milionów zorganizowanych robotników angielskich przemówił do Lloyd'a George'a, przemówił za utrzymaniem pokoju. Anglia, która za wzorem starożytnego Rzymu nie gdy prawie nie przestawała prowadzić jakiejś wojny w jednej ze swych licznych kolonij, zabierała się do dzieła, które mogło wywołać ogólny pożar. Wszak chodziło o najniebezpieczniejszy w Europie punkt, o Balkan, który był klasyczną ziemią wywoływania wojen, z którego wzięła początek także wielka wojna światowa!

Pisaliśmy już kilkakrotnie, jak w ciągu ostatniego półwiecza zamieniły się role państw europejskich wobec Turcji. Anglia, która w r. 1854 prowadziła z Rosją wojnę w obronie Turcji, która w r. 1878 była gotową do drugiej dla tego samego celu wojny, tak samo Anglia obecnie wszełkimi siłami dąży do wykreślenia Turcji z rzędu państw, podczas gdy Rosja staje w jej obronie. Trzeba jednak pamiętać, że o ile w polityce wewnętrznej Anglii tradycja odgrywa wielką rolę, o tyle w polityce zewnętrznej Anglia umie stosować się do okoliczności, zmieniając swą politykę stosownie do wymogów danej chwili, przechodząc z łatwością z polityki „wspianego ościobienia” do polityki sojuszków, łącząc się z wczorajszym przeciwnikiem (z Francją po Fashodzie) dla obrony sprawy, uważanej za najaktualniejszą.

W latach osmdziesiątych, pod wrażeniem straszliwych rzezi Ormian, Gladstone zainaugurował w Anglii kurs antyturecki. Nie trwało to długo, gdyż interes wzięł górę nad uczuciem, a interes ówczesny nakazywał Anglii ogólnie traktować sultana, głowę mahometańskiego świata, którego wielka część znajduje się pod panowaniem angielskim. Zasadnicza zmiana w kierunku antytureckim zaszła znowu w polityce angielskiej od czasu, gdy Wilhelm II zaczął umizgać się do Turcji, naturalnie nie dla jej pięknych oczu, ale dla celów bardzo prozaicznych, dla jej eksploatacji gospodarczej, dla osiągnięcia linii Berlin—Bagdad przez wybudowanie pozostającej pod wpływem niemieckim linii kolejowej. Był to moment bardzo drażliwy i sprawa ta była jedną z przyczyn, dla której Edward VII zainaugurował swą politykę okazywania Niemcom.

Gdy w wyniku wojny światowej konkurencja państwowa polityczna Niemiec przestała zagrażać Anglii, ta zabrała się do rewizji swej polityki wschodniej. Gwiazdą przewodnią w tej rewizji były Indie, których 60 milionów mahometan chcieli usunąć z pod religijnego wpływu Kon-

stantynopola, a poddać ich wpływowi więcej domowemu. Nie ulega wątpliwości, że promotorem tej polityki był lord Curzon, który jako były wicekról Indji znał stosunki i zrozumiał, że Mekka i Medyna jako „miejsca święte”, a Mezopotamia i Syryja jako „miejsca naftowe” powinny przejść pod protektorat Anglii, aby zaspokoić równocześnie religijne potrzeby muzułmanów i handlowe potrzeby City londyńskiej.

Rachunek ten nie przewidywał jednak jednej okoliczności, mianowicie, że zwyciężona, rozkałkowana, nieistniejąca prawie Turcja nie umarła, że owszem otrzymała nowe soki żywotne, zaszczerpięte jej przez obmierzłe, ale skuteczne lekarstwo: nacjonalizm. Ten nacjonalizm ukrył się w górach małoazjatyckich, gdzie przez 3 lata gotował się do skoku, a gdy nareszcie skok zrobił, obalił nim Grecję i podciągnął za nią Anglię. Widmo wojny stało się bardzo uchwytne.

I w tym momencie okazało się znowu, jak jest

elastyczną, jak zgrabnie umie się zastosować do okoliczności polityka angielska. Sojusznicy, tj. Francja i Włochy odmówiły poparcia w zamierzonej rozprawie wojennej z Mustafą Kemalem — nie to; robi się w Paryżu konferencję, na której coś się opuszcza, coś się od kontrahentów wytarguje i Anglia znowu stoi na nogach. Radzili w Paryżu pp. Curzon, Poinscane i Sforza i urządzili wydać komunikat, że zrobiono znaczny krok naprzód dla uregulowania kwestyi wschodniej, że już nie należy obawiać się komplikacji, że nawet będzie można dojść do zgody z Rosją, która podnosi żądania, aby ją dopuszczono do udziału w załatwieniu sprawy tureckiej. Wszystko więc, zdaje się, kończy się dobrze: Anglia nie będzie osamotniona, entente zostaje utrzymaną, Mustafa Kemal coś dostanie, a najważniejsza rzecz: pokój zostanie utrzymany.

Możliwie, acz jeszcze niepewnie, że taki koniec weźmie sprawa, która przez kilka dni wydawała się wielkim niebezpieczeństwem dla pokoju. A gdy w istocie tak się stanie, gdy niebezpieczeństwo konfliktu zniknie, aktualnym będzie pytanie: w jaki sposób to się tak stało, co wpłynęło ochładzająco na rozpalone głowy dyplomatów, że mimo zbrojeń i przygotowań zdecydowali się na pokojowe załatwienie konfliktu. Na to pytanie jedna tylko może być odpowiedź: świat tak się brzydzi wojną, tak jednomyślnie odrzucił myśl ponownego jej wybuchu, że nawet takie potężne i mało skrupulatne indywidualności, jakimi bez kwestyi są kierownicy polityki angielskiej, stanęły wobec pytania, czy mają na tyle sił, aby wobec jednomyślnej opinii publicznej przeciw wojnie dalej prowadzić grę, która może wojnę wywołać.

Okazało się, jaką potęgą jest opinia publiczna w kraju, gdzie panuje prawdziwa wolność, gdzie niema nawet pisanej konstytucji, ale za to jest duch konstytucyjny, jest poczucie odpowiedzialności rządzących wobec mas, które posiadają najpotężniejszą broń: kartkę wyborczą. Lloyd George stoi przed wyborami do parlamentu i jest zbyt wytrawnym politykiem, aby miał lekceważyć wolę tych milionów, które są najniebezpieczniejszymi jego konkurentami w walce o władzę. Klasa robotnicza angielska nie chce wojny i dlatego szanse uniknięcia jej ogromnie wzrosły.

4.

Koniec sesji sejmowej we wtorek lub środę

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 23 września.

Obecna sesja sejmowa dobiega do końca. O-

statnie posiedzenie odbędzie się we wtorek lub środę przyszłego tygodnia. Zamknięcie sesji i zakończenie obrad bez żadnych uroczystości.

Zaliczki dla urzędników państwowych

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 23 września.

Rada ministrów rozszerzyła na wszystkich urzędników państwowych od 12 do 8 stopnia płacy uprawnienia, przyznane funkcjonaryszom po-

cztowym i kolejowym pod względem wymiaru uposażenia. Wobec tego we wszystkich urzędach państwowych przystąpiono do sporządzania list urzędników, którzy mają otrzymać zaliczki w wysokości 2 do 3 miesięcznej płacy.

Decentralizacja opieki nad inwalidami

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu”). Główne masy inwalidów, korzystających z dobrodziejstw ustawy inwalidzkiej, stanowią inwalidzi z byłej armii austriackiej, których liczba wynosi kilkadziesiąt tysięcy. Aby odciążyć ministerstwo spraw wojskowych i urzędy skarbowe w Warszawie, ma być w najbliższym czasie utworzony przy krakowskiej Izbie skarbowej specjalny wydział inwalidzki.

Posłowie zagraniczni w Warszawie

Warszawa. (PAT) „Kurier Poranny” donosi: Przybył do Warszawy wezwany w sprawach służbowych poseł polski w Londynie Władysław Wróblewski i zabawi 10 dni. Przybył również charge d'affaires w Charkowie p. Charwat.

Wiedeń. (PAT) Poseł polski w Wiedniu hr. Lasocki wyjechał w sprawach służbowych do Warszawy. Na czas jego nieobecności obejmuje kierownictwo poselstwa polskiego w Wiedniu radca legacyjny hr. Romer.

Jak pieni się wstecznicтво za Oceanem przeciw tow. Moraczewskiemu?

Robotnicy polscy w Ameryce z niezwykłym zapalem przyjmują tow. Moraczewskiego, jako tego, który położył fundament pod ustrój demokratyczny w odrodzonej Polsce.

Z szacunkiem wita go i garsć niezależnej inteligencji, widząc w nim zasłużonego działacza i wice-marszałka pierwszego sejmiku wskrzeszonej ojczyzny.

Natomiast ze wszystkich zendeczonych i sklerikalizowanych mateczników wydobywają się reakcyjne syki, zaprawione zjadliwością, ignorancją i bezczelnym kłamstwem.

Oto próbki:

„Dziennik Narodowy“ powtarza za mnym alfabetą z Cleveland, że Moraczewski jest posłem do Sejmu... ze stronnictwa Wyzwolenia!

„Dziennik Zjednoczenia“ w ostatnim elaboracie „literackim“ Izy Pobóg podaje takie „faktyczne“ daty z czasów premierstwa Moraczewskiego:

„Jego to pomysł był, by bezrobotni trampy i złodzieje, wypuszczeni z więzień, pobierali stały zasiłek państwowy za próżniactwo swoje.

A również do tej kategorii bezrobotnych, pobierających zasiłki rządowe zaliczone były i prostytutki.“

Lub dalej:

Na dobitkę do spokojnych, uczciwych rodzin — powprowadzać kazał na mieszkanki prostytutki i nocnych zabijaków, nawet do jednej izdebki zajętej przez rodzinę z kilkorgiem dzieci, szczególnie zaś w rodzinach inteligentnych.

On to niejednokrotnie groził w Sejmie wy mordowaniem posiadaczy ziemskich — by mienie ich rozdzielić pomiędzy socjalistów, jedną tylko kastę lub partię.“

Te nikczemności pisane są jednak nie tylko dla obierania z resztek rozumu czytelników prasy reakcyjnej — autorem ich chodzi i o to, ażeby nasstraszyć władze amerykańską, ażeby wobec tych władz zadenuuncyować tow. Moraczewskiego, jako niebezpiecznego bolszewika.

„Dziennik Zjednoczenia“ nie usiłuje zgola mawiać się pod tym względem, pisząc:

„Obecnie kolacze do bram naszej demokratycznej wielkiej Republiki (t. j. Stanów Zjednoczonych red. Nap.) jeden z największych wywrotowców, i burzycieli państwowego i społecznego ustroju niejaki Andrzej Moraczewski.

To „niejaki“ dodane do nazwiska tow. Moraczewskiego jest klasyczne!

A dalej:

„Pragnie on na naszej gościnnej ziemi nadużyć tej gościnności, odplacić się czarną niewdzięcznością, by wnieść tutaj rozdwojenie i do bratobójczej walki przygotować pole; słowem chce on przygotować grunt — dla siew uinternacjonalizmu i bolszewizmu.

Wybrał on odpowiednią dla siebie porę — podczas grasowania strejków, by łatwiej mu było jątrzyć.

Oto towarzyszy Moraczewski, który tyle nieszczęść zgotował swej ojczyźnie — chce tu pouczać naszych robotników, jak się robi krwawą rewolucję.“

Jeszcze wyraźniej na gruncie amerykańskich jakoby interesów, zagrożonych przez przyjazd tow. Moraczewskiego („niejakiego“ Moraczewskiego, choć... głośnego, jako „krwawy“ Moraczewski!) stanęła wyżej cytowana „literatka“.

Chicagoski Dziennik Ludowy pisze o tem:

„Trzeba bowiem wiedzieć, że ta przykładna patriotka w stosunku do wicemarszałka Sejmu przybiera toż rdzennej Amerykanki i traktuje go jako obcokrajowca, naturalnie „niepożądanego“ obcokrajowca! Dowodem takie oto wynurzenia zacnej rodaczki:

„... pragnie na tej naszej wolnej ziemi zasiać zarzewie buntu i niezgody, by również zatknąć na żerdzi rewolucyjny sztandar socjalistyczno-międzynarodowej bojówki. — radby, jak to uczynił w Polsce, rzucić naszą ziemią na pastwę wywrotowcom, socjalistom, komunistom i bolszewikom, by podobnie jak Rosję — zamienić ją w pustynię zasianą ruinami i trupami ludzkimi.“

Ruiny i trupy! O krwawy, straszny „niejaki“ Moraczewski! Lecz to nie koniec:

„My, Amerykanie, obywatele wolnego kraju w imieniu świętych hasel naszej wolności i cywilizacji nie możemy pozwolić na

naruszanie naszej Konstytucji — obcokrajowcom, których przewrotne teorie doprowadzić by mogły do bratobójczych walk i zruinowania naszego kraju“.

W ten sposób pani Pobóg — „Amerykanka“ denuncjuje Moraczewskiego — „obcokrajowca“ w chwili jego przybycia do Ameryki. Lecz dziwnym zbiegiem okoliczności ta właśnie „Amerykanka“ wyjeżdża do tego „obcego kraju“, skąd przybył Moraczewski, to znaczy do Polski. I z pewnością

w owym „obcym kraju“ zechce grać rolę — polskiej patriotyki“...

Ale porzućmy ten stek fałszów, opuśćmy ten zaduch rozkładu moralnego!

Na poczekanie możemy przytoczyć jeszcze tylko argument, którym w cyniczną zgraję wsteczników ciska nasz bratni organ. Oto przypomina tejsze, iż w walce z Nacz. państwa gloryfikowała ona sejm, jako to sanktuarium narodowe, które wyobraża najwyższą i nienaruszalną w Polsce powagę.

Tymczasem w jaki apaszowski sposób traktuje — mimo że odmiennych przekonań — jednak wice-marszałka tego sejmiku!

Obłudna klerykalno-endecka nie zna zaiste żadnych granic!

W sprawie wywozu żywności

Posłowie tow. dr. Bobrowski, Malinowski i tow. wnieśli na posiedzeniu Sejmu z 21 bm. następującą interpelację do rządu w sprawie wywozu produktów rolnych, mięsa i tłuszczów:

Powołując się na zamieszczone w „Przeglądzie Wiecz.“ z 13 bm. dwa wywiady z przedstawicielami rządu w sprawie niekrępowania wywozu produktów rolnych poza granice Polski, interpelanci poddają surowej ktytyce plany i zamiary rekinów kapitału, którym rząd, jak wynika ze wspomnianych wywiadów, myśli iść na rękę.

W kraju wzmaga się coraz większa drożyzna. Pracownicy państwowi i robotnicy wszelkich kategorii nie są w stanie zapracować na skromne swoje potrzeby życiowe. Paskarstwo, bezkarnie podwyższając ceny produktów spożywczych, rabuje bezkarnie masy robotnicze. Rząd nie może, czy nie chce się zdecydować, pomimo nawoływań na energiczną walkę z drożyzną, i w takiej chwili ukazują się w prasie różne „wywiady“ z przedstawicielami rządu, jakby dla naizgrawiania się z głodu mas pracujących, jakby na prowokację, aby spokój w kraju zamącić; jakby na świadectwo, że jednak rząd więcej liczy się z interesami sfer posiadających i paskarzy, aniżeli z interesami szerokich mas konsumentów. Rząd woli co miesiąc zwiększać „dodatki“ i „mnożniki“ kosztem skarbu państwa, aniżeli iść na bezwzględna walkę z paskarstwem, które żarłocznością swoją zagraża spokojowi w kraju i bytowi państwa.

Zważywszy, że tego rodzaju „wywiady“ i plany rekinów paskarskich w dzisiejszych czasach są niczem innym, jak tylko robotą przeciwko wewnętrznemu spokojowi Rzeczypospolitej polskiej, interpelanci zapytują:

Czy rząd skłonny jest nie dopuścić do wywozu produktów rolnych (zbóż i ziemniaków) i wydawania pozwoleń na wywóz żyta i pszenicy?

Czy rząd skłonny jest zakazać wywozu wszelkiego rodzaju bydła, nierogacizny i tłuszczów, oraz ścigać z całą bezwzględnością i energią przemytników i osoby, udzielające przemytnikom pomoc i schronienie?

Czy ministrowie rolnictwa i handlu i przemysłu zechcą zwrócić uwagę podległych sobie organów, że tego rodzaju „wywiady“ sieją wśród ludności pracującej rozgoryczenie i nieufność do rządu i że mogą w czasach szalejącej drożyzny doprowadzić do zupełnie niepożądanych przejawów niezadowolnienia?

Autonomia Wschodniej Małopolski

Jak wiadomo, rządowy projekt autonomii dla województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego był przedmiotem obrad komisji konstytucyjnej na posiedzeniu we czwartek 21 bm. W ciągu obrad poseł tow. Niedziałkowski w następujący sposób wyłuszczył stanowisko PPS na tę kwestję:

Odrzucenie zwykłego projektu rządowego bez żadnej decyzji pozytywnej ze strony komisji byłoby szkodliwe. Panowie z prawicy chcą projekt rządowy „poprawiać“. Obawiam się, że to „poprawianie“ sprowadzi się do usunięcia z projektu rządowego tych ustępów, które mają charakter dodatni. Proponuje, by komisja załatwiła formalnie wniosek rządowy przez przyjęcie rezolucji zasadniczej za autonomią terytoryalną. Ks. Maciejewicz mówił, że autonomia prowadzi do oderwania od państwa. System centralistyczno-wynaradawiający prowadzi do tego jeszcze prędzej. P. Czerniewski chce asymilować obywatelstwo Ukraińców. System dotychczasowy rządów w Galicji Wschodniej, tak miły sercu p. Czerniewskiego, doprowadził nie do asymilacji, ale do palenia dworów i bojkotu wyborów. Ukraińcy są narodem i mają prawo do rozwoju narodowego. Tym potrzebom odpowiada autonomia terytoryalna.

Stawia wniosek następujący:

„Komisja konstytucyjna, wyrażając przekonanie, że organizacja samorządu i administracji na tym obszarze Małopolski Wschodniej, który jest zamieszany przeważnie przez ludność ukraińską, winna być oparta o zasady autonomii całego tego obszaru z jednym Sejmem i jednym zarządem autonomicznym, przedkłada Wysokiemu Sejmowi rezolucję:

Sejm wzywa rząd, by przedłożył Sejmowi projekt ustawy autonomicznej, ujmujący obszar Małopolski Wschodniej, zamieszany przeważnie przez ludność ukraińską, jako jedną całość terytoryalną, rządzoną autonomicznie“.

Zarówno projekt rządowy jak i przedłożony przez pos. Głabińskiego projekt przesłany został do subkomitetu, do którego weszło 5 posłów. Pos. tow. Niedziałkowski zrzekł się udziału w subkomitecie i zapowiedział, że posłowie PPS wniosą na plenum Sejmu wniosek mniejszości o ustawie w przedmiocie autonomii terytoryalnej.

Warszawa. (AW). Podkomisja konstytucyjna opracowała na sobotnim posiedzeniu na podstawie projektu rządowego i projektu posła Głabińskiego nowy projekt, który oócz zasad samorządu ogólnego zawiera postanowienia o rębach dla trzech województw Małopolski wschodniej. W artykułach dotyczących samorządu lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego projekt przewiduje stworzenie w przedstawicielstwie województw osobnej Izby ruskiej.

Sejmiki wojewódzkie będą się składały: lwowski ze 100 członków, stanisławowski i tarnopolski po 60 członków w każdym, przyczem na każdy sejmik przypada 50% członków narodowości ruskiej. Amnestya dla przestępców politycznych będzie ogłoszona w osobnej ustawie, dotyczącej przestępstw politycznych od r. 1914 do chwili obecnej. W sprawie kolonizacji projekt głosi, że ani ciała samorządowe ani państwo nie mają prawa kolonizacji w województwach wschodnich. Co do oświaty i wyznań, urzędnicy ruscy zostaną przydzieleni do odpowiednich departamentów ministerstwa wyznań i oświaty. Projekt będzie przedstawiony jutro komisji konstytucyjnej, zaś na plenum Sejmu w poniedziałek.

Scena Robotnicza PPS w Krakowie

odegra w niedzielę dnia 24 września b. r. w sal Związku Stow. Robotn. Dunajewskiego 5

20 dni kozy

komedję w 3 aktach Maurycego Hennequinta.

Bilety do nabycia przy kasie w dniu przedstawienia: krzesło od Nr 1—60 300 mk, dalsze siedzące 200 mk, stojące dla dzieci 100 mk.

Początek punktualnie o godzinie 7 30 wieczorem.

Podczas przedstawienia przygrywać będzie muzyka zwiazkowa.

O poprawę bytu rencistów kolejowych i emerytów górniczych

W piątek 22 b. m. odbyli posłowie tow. Hausner i dr Marek konferencję z prezydentem ministrów p. Nowakiem i ministrem kolei p. Marynowskim w sprawie rencistów. Rencści ci w Małopolsce z czasów austriackich pobierają po kilka do kilkadziesiąt marek miesięcznie, a dopiero od nie dawna otrzymali zasiłek miesięczny po 5000—7000 mk. Posłowie domagali się, by aż do ustawowego uregulowania tej sprawy rząd wypłacał im takiesame kwoty, jak emerytom kolejowym. Prezydent ministrów przyrzekł sprawę tę przychylnie załatwić.

Tow. poseł dr Marek interweniował onegdaj u ministra przemysłu i handlu p. Strasburgera w sprawie podwyższenia emerytur dla pracow-

ków żup państwowych. Jak wiadomo rząd zabomniał o nich przy ustawie o emeryciach państwowych i dopiero na podstawie przepisów austriackich wypracował dla nich statut provizyjny. Statut ten, wypracowany w r. 1921, uwzględniał ówczesne stosunki drożyzniane, które w obecnym roku znacznie się pogorszyły. Pensje emerytalne obecne tych emerytów nie dochodzą nawet do połowy emerytur na niższych pracowników państwowych innych kategorii. Minister Strasburger przyrzekł zaraz zatwierdzić podwyższenie tych emerytur, gdy tylko wnioski otrzyma z krakowskiej dyrekcji żup solnych. Wnioski te miał już przedłożyć dyr. Skoczylas.

Ruch wyborczy

Lista urzędnicza w Krakowie

Zrzeszenia urzędnicze w Krakowie stawiają własną listę kandydatów do Sejmu, na której figurują następujące nazwiska: 1) b. wiceminister skarbu Byrka, 2) dyrektor banku dr Bauda, 3) prof. uniwersyteckiego dr Kurzeba.

Kandydaci demokratów

Krakowscy demokraci na liście swej umieszczają pp. prezydenta Nowaka, Kosobuckiego i dra Ignacego Landaua.

Zjazd Wyzwolenia

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Dziś w niedzielę rozpoczyna się w Warszawie zjazd Wyzwolenia, który ustali hasła wyborcze i zatwierdzi listy okręgowe kandydatów do Sejmu i senatu.

Lista państwowa Unii nar.-państwowej

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Na liście państwowej Unii narod. państwowej, która będzie miała liczbę 10, mieszczą się następujące nazwiska: minister skarbu Jastrzębski, minister sprawiedliwości Makowski, minister pracy Darowski, minister zdrowia Chodźko, b. minister Iwanowski, poseł Stesowicz, poseł Baworowski, dr Bogdani z Krakowa itd.

Lista ch-je-ny

Warszawa. (PAT) „Kurier Polski“ donosi: Jak się dowiadujemy, odbyło się w Warszawie w ubiegłą środę posiedzenie centralnego komitetu wyborczego ch-je-ny (chrześc. jedność narodowa), na którym ustalono ostatecznie listę państwową do Sejmu i senatu. Na czele listy państwowej do Sejmu figurują: Korfanty, Stanisław Grabski, Cnadyński, b. minister Michalski, piosłanka Balińska i poseł Dubanowicz.

Warszawa. (PAT) „Kurier Polski“ dowiaduje się, że na czele sejmowej listy ch-je-ny w Warszawie mają stać generał Haller, poseł Głabiński, były minister Michalski, księżniczka Puzyńska, pos. Gdyk i redaktor Stroński.

Lista centrum

Warszawa. (PAT) „Kurier Polski“ dowiaduje się, że na pierwszych miejscach listy państwowej centrum polskiego umieszczone będą nazwiska posła Skulskiego i b. prezydenta ministrów Ponikowskiego.

Lista Wyzwolenia

Warszawa. (PAT) Partya Wyzwolenie i lewica ludowa grupy Putka (secesjonistów od Stapińskiego) złożyła w biurze komisarza generalnego wspólną listę do Sejmu. Lista ta nosić będzie Nr 8.

Ruch wyborczy w Limanowskim

Limanowa, zapadła górską miejscina, spalona w 1915 roku, nie potrafiła jeszcze dotychczas odbudować się, ponieważ ma tegich ludzi do kandydowania na różne posterunki, lecz gdy tylko który wybrany zostaje, to i na tem koniec; ksepcie się ta mościwie, ksepcie! Obecna wyborczy poprzewracają już w głowach na dobre tutejszej kultury. Wysłano w ostatnich tygodniach kopy kandydatów. I tak kandydował Marczak Józef, Maleta, sędzia, Wojciech, wójt ze Stopni, Smilowski, były poseł, Potoczok z bochenkiem chłiba i garciem masła w Irszej klasie dworca, oraz wieczny kandydat Król z Roztoki, Czaja, woźny, nieskończony gaduła, dużo obiecujący, a nie nie robiący, jak i obecny poseł Łaskuda. Ludzie ci, jak i reszta tutejszych o płytkim pojmowaniu spraw społecznych ludzi, tak się rozgorączkowali, że udzieliło się to nawet tutejszym władzom, które zamiast pilnowania pracy biurowej w urzędzie podatkowym, wysyłają ludzi z biur na agitację po okolicy. Słowem, co kilka dni zgromadzenie, co kilka dni no-

wy kandydat z nowym stronnictwem i innym programem, tak, że obalamuony kmiotek na dobre głowę traci.

Przychodzą tedy do nas ludzie na poradę, kto też będzie najlepszym posłem, PPS zorganizowała komitety wyborcze, robotnicy ofiarowali jednodzienny zarobek w dwóch ratach, radzą nad tem, by głosów nie stracić, gdyż w samej rafinerii nafty pan Marczak, wójt ze Sowlin, pominął 70 wyborców i nie wpisał ich na listę wyborczą. W listach wyborczych znaleźliśmy cały śmietnik, bo ludzie, 13 lat tutaj pracujący, nie są na liście umieszczeni, gdyż rzekomo rafineria ich nie pociągała w melankcholiach. A gdzie podział się spis ludności z ubiegłego roku? Najbardziej rozburył się limanowski kupiec, Burstyn Marceł, który ma składownię tytoniu. Jest to benson, którego Weinfeld wyrzucił od wojska austriackiego. Ten pan goni za mieszczańską listą jak opętany, bij zabij na żydów, a na zebraniu oświadczył się za listą pravicową wraz z Biedą, burmistrzem i z panami ze starostwa, oraz trzema adwokatami. Panowie ci idą ławą w obronie wiary, a na czele mają p. Burstyna, zbogaconego groszem najbiedniejszych konsumentów. A jak tam z tytoniem przed podróżami bywa, to wróble i jego chłopcy świszczą. Robotnicy i biedni chłopcy już dziś domagają się u nas kartek, na które będą głosować.

Wędrowka Nowaczyńskiego do Canossy

W Nrze 258 „Gazety Warszawskiej“ znajdujemy następujące oświadczenie, ułożone w formie listu do powyższej redakcji:

Szanowny Panie Redaktorze!

Proszę uprzejmie o zamieszczenie tych kilku słów w pańskim piśmie: W „Myśli Narodowej“ (Nr. 86) pojawił się mój artykuł p. t. „Monsignore Komarnicki“, który w pewnych organach prasy między innymi (w krakowskim socjalistycznym „Naprzodzie“) został błędnie i fałszywie skomentowany i pojęty (?). Błędy zaś i nieścisłości, które wkraśli się w artykuł niniejszem najchętniej prostuję. Przedewszystkiem więc Komarnicki nie by przez żadnego dostojnika kościelnego w Warszawie do Rzymu ani polecany, ani protegowany.

Następnie Komarnicki nie nosi tytułu monsignora, a tylko jakiś czas brał (?) urząd w Bibliotece watykańskiej. Po trzecio zaś jedno z pism cytowanych, t. j. „L'Unité“ nie zasługuje na pełne zaufanie.

Oczywiście daleką mi była myśl, jakiegokolwiek uchylenia Kościołowi katolickiemu, jak to dowolnie i fałszywie (!) gdzieś niedługo skomentowano.

Z szacunkiem

Adolf Nowaczyński.

Bagatela! Komarnicki, którego tytułował p. Nowaczyński „monsignore“ i któremu przypis-

Gentleman-aferzysta

Pobożny, arcyobyczajny, świętoszkowaty, stańczykowski Kraków drugiej połowy ubiegłego stulecia patrzył z coraz to rosnącą zgrozą i strasznym „dziewiczym“ zgorzeleniem na wzajemnych stosunków z płochą, lekkomyślną a rozrastającą się szybko w wielkie, ruchliwe miasto Warszawę, która z wolna stawała się synonimem blagi, układnego hohstaplerstwa, wykwińskiej arogancji, jednym słowem, zapierającego dech w piersiach zepsucia i gorszyństwa.

Zwykły to jest zresztą i codzienny objaw (do dzisiaj!), że wielkie miasto w oczach zakrystyjnianej usposobionej prowincji, uważane jest za jeden obczenny i lśniący zewnątrz... dom rozpusty.

Przecież i obecnie jeszcze Paryż w wyobraźni małopolszczykowskiej, dajmy na to — no — aptekarza, to w pierwszym rzędzie... tysiąc i jeden kawiarni nocnych i kabaretów, w których tańczą i śpiewają (z kastanietami!) piękne jak panna z za hufetu, wyróżniane i wydelkotowane strasznie „dziewczątka, dziewczątka, dziewczątka z variete“, na wiedeńską nutę widzianego k'edys (ach — kiedy!) Ronachera.

Z wolna dołącza się do tego cały szereg parafialno-dzielnicowych uprzedzeń i buduje się trwały chłmek mur niechęci i antypatii. Nasze (Bogu chwała!) wreszcie zwolna zaczęły się różniczkować dzielnicowe nie jest rzeczą ani nową, ani rodzinną polską.

We Francji, o której mimochodem już wspominałem powyżej, ma się rzecz bardzo podobnie, istnieje cały legion nieporozumień i kontrastów, czy to między północą a południem, czy to między samą stolicą a resztą bardzo zresztą spójnego państwa.

W młodej Jugosławii miałem sposobność przekonać się naocznie o takich dążnościach separatystycznych, o jakich u nas — przy całym, swego czasu, zaciekrzawieniu kondonowem, nie mogło być nawet mowy.

Niemniej owa niechęć dzielnicowa, która nie zawsze mając rację, wiele przy budowie naszej państwowości poczyniła szkód i która tę budowę niesłychanie utrudniała, owo na naszym gruncie najbardziej znane wzajemne bochenie się między Warszawą i Krakowem, miało podobne okresy wzmożonej intensywności niejednokrotnie i dawniej — jakto n. p. miało miejsce w latach pięćdziesiątych czy sześćdziesiątych ubiegłego wieku, w czasie gdy budowano bezpośrednią linię kolei żelaznej, łączącej do dziś oba miasta.

Sądziłem (nie bez racji!) szanowni ojcowie miasta, że nie ustrzegą Krakowa przed napływem amoralnych elementów rosyjskie i austriackie paszporty, ha — kto to wie — może — może owemu zgorzeleniu nawet utorują drogę. Dawne to są już czasy, ale kto by chciał historycznie spojrzeć na tarata i bochenia się wzajemne obu (wówczas emerytowanych) stolic, ten i w tym fakcie ciekawy by znalazł przyczynek.

— Zresztą z moralnością, to różnie tam już bywało w syrenim grodzie, a bywałcom z przed paru wieków wiadomem było, że, jeżeli się kto chce do północy, albo i dłużej zabawić wesołym towarzystwie obojej płci, to spieszyc powinien na róg dawnej ulicy Rycerskiej, gdzie w domku mistrza (katal!) są na wychowaniu „zepsute dziewczki“, nad którymi tenże oprawca jurydykę sprawuje a którego czeladnicy chętnie po napitek i muzykę skoczą.

— Nie najsurowsze więc to było wychowanie i nienajgorsze wejście w kompromis z legalnie panującą czystością obyczajów.

— Bo zawsze: pod okiem miejskiego oprawcy.

— Nie najgorszy to był pomysł.

— Nie bez racji więc rozglądam się zawsze ciekawie w pociągu spieszącym z Krakowa ku reaktywowanej stolicy. Tradycja linii kolejowej bądź co bądź ciekawa.

— Jak też jest dzisiaj? Dzień w dzień mija się parę przepełnionych pociągów spieszących w dwu przeciwnych kierunkach. Z Warszawy i do Warszawy, z Krakowa i do Krakowa. Ruch, ożywienie, nieustanny kontakt, którego się przed pół wiekiem z górą Kraków bał jak poganin święconej wody jest, stała komunikacja, która tyłu niegdyś obawami zmarszczyła czoła ojcom miasta, jest i wzmacnia się z miesiąca na miesiąc.

— Ludzie jeżdżą, przenoszą się, wojażują, jadą tam i wracają z powrotem, wracają i znowu jadą nazad.

nywał całą inicjatywę Watykanu w sprawie kościoła wschodniego, gdyż pozyskał on „dla swoich planów „Collegium de propaganda fide“ i generała Ojców Jezuitów“; Komarnicki, o którym wyrażali się, że „pokuniał żyda Woroskiego z kardynałem Gasparim“, o którym pisał, że w jego osobie mają „żydy sowieckie swego emisariusza w Watykanie codziennie stykającego się z Ojcem świętym“ — ten Komarnicki, demon, który opętał białego i „czarnego“ papieża (to drugie miało nadać w Rzymie generałowi jezuitów) zmalał do rozmiarów prowizorycznego bibliotekarza.

Źródło, na które powoływał się p. Nowaczyński — „l'Italie“ okazało się nagle źródłem dość mętmem... Żaden dostojnik kościelny z Warszawy nie polecał Komarnickiego. A p. Nowaczyński daleki był od uchybienia „Kościołowi katolickiemu. Zachodzi tu małe nieporozumienie: przypuśćmy, że p. Nowaczyński nie miał intencji dotkliwie uchybić głowie kościoła katolickiego nawet przytaczając, czy też fabrykując a conto humorystycznych pism włoskich kombinacje nazw Ratti-Radek, lub przebąkując pod adresem zażydzonego... Watykanu o faszystach... Ależ p. Nowaczyński — jak go skwalifikował jego własny szef Stroński, gdy mu wytykano zaangażowanie do „Rzeczypospolitej“ na współpracownika człowieka, który niemilosłownie wydrwiwał Paderewskiego — jest paszkwilistą. Paszkwilistą, który nie może wytrwać w monotonii przeżuwania jedynie „wyprawy kijowskiej“ i zhasił się na nowy temat. Nikt też na seryo nie bierze „Myśli Narodowej“, gdzie sobie hulają Nowaczyński, Zamorski i Grabowski.

Znamiennem było to, że pamflet wymierzony przeciwko papieżowi, przedrukował organ ks. Lutosławskiego — „Gazeta Warszawska“, za tem naczelny organ endecji, a zarazem wyrażicielka intencji najtwardszej rozpoltkowanego kleru! Iść do Canossy powinien ks. Lutosławski raczej...

Śmiesznem jest natomiast, gdy p. Nowaczyński — po niewczasie skarcony za swoje „zuchwalstwo“, a raczej kompromitację, którą ścigał na obóz klerykalny (bo wolno mu szarpać jaknajzacieklej godność głowy państwa polskiego, ale... ostrożniej należy atakować Rzym) wykłamuje się, że myśmy fałszywie skomentowali jego elaborat!

Gdy się posypuje głowę popiołem — nie trzeba wtedy już kłamać, panie Nowaczyński! Choć przez tę chwilę „skruchy“...

Ameryka i Anglia przyjmują wszelkie nowości natychmiast. Taką inowacją jest zastosowanie podeszew gumowych zamiast skórzanych przy obuwiu damskim, męskim i dziecięcym. Podeszwy takie są przedewszystkiem tańsze, praktyczniejsze i trwalsze niż zółwki skórzane, chronią przytem nogi od zamoczenia i zaziębienia, czyniąc chód elastycznym i lekkim. Dlatego też gumowe podeszwy Barsona powinny być noszone przez wszystkich.

— A z tem mrowiem nieprzeliczonym ludzi, podróżują ich obyczaje niczem nocna koszula w podręcznej torbie, jedzie ich w necesairze zapakowana ze szczoteczką do zębów moralność.

— Kto tu komu wiezie grzech — a kto cnotę?

— Podróżuje w dużej mierze handel — legalny mniej, nielegalny więcej.

— Więc się też najczęściej niczemu niewinny pasażer-amator, wycieczkowiec, turysta, nasłucha dużo niezmiernie długich historii (signum temporis!) przemysłniczych, bardzo prze-myślnych i okropnie czasem wesolych, że się wreszcie samemu nie wiedząc kiedy zaczyna dziwnie śmiać, choć go coś strasznie dusi w gardle i w oczach przerażonych piecze łzami, gdy taki przemysł i rozgadany gentleman-aferyzysta opowiada ze swadą, jakąś okropnie ucieśzną historię o tem, jak się to okrada polski skarby, deprawuje polskich urzędników, lekce-warzy rządowe rozporządzenia i omija polskie ustawy.

— Więc znowu na prośbę jakiejś serdecznie ubawionej pani zaczyna najmielszą prawdziwą powiastkę, jak się na bolszewickiej czy niemieckiej granicy wyrzuca z wolno biegnącego pociągu dziewięć ogromnych skrzyń z przemycanym towarem, tuż gdzieś przed stacją graniczną, jak się potem z dziesiądejką w wagonie pozostałej wyjmują znowu dziewięć jak w bajce! malutkich skrzyneczek, które się już całkiem uczciwie i przepiślowo udaje na stacji oclić i

Zbiórka na kursa dla żołnierzy analfabetów

7 500 żołnierzy-analfabetów znajduje się w okręgu korpusu krakowskiego, 3 000 w samym Krakowie.

Koszta kursów wynoszą 60 milionów marek

Datek na ten cel, to czyn obywatelski, to budowanie Polski od podstaw.

== Każdy obywatel niech poprze tę akcję ==

KRONIKA

Kraków, 24 września.

Co to znaczy reklamacya?

Towarzyszka nasza z inteligencji opowiada nam ciekawe rzeczy o braku znajomości niewiast (a nawet i mężczyzn) o zdawkowych obowiązkach obywatelskich:

Byłam u znajomych z wyższej inteligencji i mimochodem zapytałam panią domu (żonę mecenas), czy reklamowała swoje prawo wyborcze? Ta wytrzeszczyła na mnie oczy i zapytała, co to znaczy? Wtedy ze zdumieniem spostrzegłam, że nie rozumie słowa „reklamacya“. Wyłomaczyłam jej wtedy, że powinna iść do odpowiedniego biura wyborczego w danej dzielnicy i przekonać się osobiście, czy jest zapisana na liście głosujących, bo inaczej traci prawo głosowania na posta do Seimu. Wtedy zdumiona odpowiedziała, że ma czas w dzień wyborów pójść do urny z odpowiednim numerem. Wyłomaczyłam jej, że jeżeli nie sprawdzi w przeciągu tygodnia, czy jest zapisana na liście wyborczej, nie będzie miała prawa głosowania 5 listopada. Po tem doświadczeniu obeszłam jeszcze z 10 znajomych i wszędzie spotkałam się z tą samą nieświadomością. Zwracamy się zatem do towarzyszy i towarzyszek, jako i do sympatyków i sympatek naszych, by niezwłocznie (bo wszystkiego niecały tydzień pozostało do reklamacyi) sprawdzić (z jakimkolwiek dowodem tożsamości osoby) w biurach dzielnicowych, czy są zapisani na listach wyborczych, w przeciwnym razie dowiedzą się w dniu głosowania, że są załeczeni do nieboszczyków.

Cukier dla Krakowa

(k) Jak się dowiadujemy, magistrat na obecne zapotrzebowanie mieszkańców Krakowa uzyskał 15 wagonów cukru grysikowego. W październiku ma nadto nadejść 100 wagonów z cukrem grysikowym, kostkowym i w głowach. Wołec tego, że Kraków, liczący 200.000 mieszkańców, konsumuje miesięcznie dwadzieścia

kilka wagonów cukru, sprowadzona ilość cukru pokryje w zupełności zapotrzebowanie miasta na kilka miesięcy. Nie wąsimy, że sprowadzony cukier przez miasto, a sprzedawany po umiarkowanych cenach, wpłynie również na niższą cenę tego artykułu i w handlach.

W sprawie zniesienia pracy nocnej przy drukarniach. Związek wydawców prasy zachodniej Małopolski na posiedzeniu z dnia 23 września w odpowiedzi na żądania pracowników drukarskich, dotyczące zniesienia pracy nocnej, uchwalił rezolucję następującej treści: „Praca nocna musi być zachowana w przemyśle drukarskim w Krakowie tak dugo, dopóki nie będzie jednocześnie zniesiona na całym obszarze Rzeczypospolitej. Zniesienie bowiem pracy nocnej tylko w Krakowie byłoby upośledzeniem prasy krakowskiej. Na całym świecie drukowanie dzienników odbywa się w nocy i na zniesienia prasy porannej zgodzić się nieudobna“.

Kto wymyślił nazwę „hyena wyborcza“? Nazwa ta oznaczała pierwotnie tych fałszywych wyborczych, którzy głosowali na legitymacje nieboszczyków umieszczonych w tym celu w spisach wyborców. Było tu istotnie podobieństwo do hyen wygryzających trup. Z czasem „hyena wyborcza“ zaczęto nazywać wszelkich wogółem fałszywych wyborczych. Kto pierwszy ukuł tę nazwę? „Kurier Lwowski“ w numerze z 23 b. m. mnie przypisuje autorstwo tej popularnej nazwy, jednakowoż zupełnie niezasiadanie. Również autorem tego nazwania był założyciel i długoletni redaktor „Kuriera Lwowskiego“ śp. Henryk Rewakowicz, o czem u dzisiejszych współpracowników tego dziennika, jak wiadomo, tradycja zgola zaginęła. *Emil Haecker.*

(k) Starania urzędników o polepszenie bytu. Związek urzędników w Krakowie otrzymał wieczorami z Warszawy od jednego ze swoich delegatów depesze następującej treści: „Pomimo usilnych starań rząd dopiero wczoraj wieczor wniósł projekty ustaw o uposażeniu urzędników z uwzględnieniem zmian na lepsze. Dalsze postulaty trzeba forsować w komisji sejmowej. Wobec fatalnego odczucia i niechęci Seimu mała nadzieja uchwalenia, zatem konieczny przyjazd prezesa i delegatów dla wywarcia silniejszego nacisku“.

Komunikat o stanie pogody wydany w sobotę 23 września o godzinie 7.40 wieczor według danych państwowego instytutu meteorologicznego w Warszawie: Stan atmosfery: W dniu wczorajszym obszar niskiego ciśnienia znajdował się nad Skandynawią i Finlandyą, wysoki nad Anglią, południową Europą i wschodnią Azją. Pod wpływem takiego rozkładu ciśnienia w Polsce początkowo pogoda była pochmurna, miejscami spadły deszcze, w ciągu dnia nastąpiło wypogodzenie się. Temperatury na północy Europy były dość niskie (Haparanda 2°, Czarna —1, Jan Mayen —20°). Na południu zaś wysokie (we Włoszech do 20°). W Polsce wahały się w granicach od 7—13°. W Krakowie: temperatura 9.5, maximum 18.1, minimum 9.4, pochmurno. Prognoza na

na dobę. Wyjechawszy z Krakowa i wyjechawszy z Warszawy.

— Zdaje się — dzisiaj zbyt wiele byłoby obywateli ojcow miasta.

— Przecież... wart pałac Paca, a Pac pałac zresztą — przyganiał kociół garnkowi...

— Możesz taką rozmowę mieć w większej w wagonie I, II i III klasy, w wozie restauracyjnym, w slipingu, na stacji, w poczekalni, w ogonku przed kasą, na peronie, w drodze do dworca i w drodze na dworzec.

— Wszędzie — wszędzie!...

— A zawsze potem masz jakieś nieskończoność głupie uczucie, jakbyś się zupełnie obojętnie woli z jakimś przypadkowo spotkanym obywatel panem natrząsał, Bóg jeden wie czemu, z własnej swojej wielkiej krzywdy.

— Starasz się jak człowiek dobrze ułożony zachować mile głupia i serdecznie obojętną miłą prawdziwego światowca (niby twój rozmówca?) a masz po temu właśnie taką ochotę jak ktoś kto w jakiejś tam a la Evers'owskiej nowelce nieśie w kufierku własnego rozkładającego się trupa.

— To powoli cuchnąć poczyna twoja kieszonkowa moralność.

— Ale za chwilę rozpogodzisz się znowu. Twój przygodny towarzysz podróży, przemycający pasażer z naprzeciwka, gentleman-aferyzysta, hohstapler z rodzinnego podwórka, może defraudant, może złodziej, serdeczna zresztą kradzież, nalia, będzie mówił.

K. F. Enpes.

dzięk: zachmurzenie zmienne, umiarkowane wiatry, przeważnie północno-zachodnie, dość chłodno.

Dziennikarz z kilkoletnią praktyką, absolwent Uniwersytetu Jag. ell., b. żołnierz I Brygady Leg. Pol., obecnie zdemobilizowany oficer, przyjmie każdą pracę. Zgłoszenia do redakcji „Naprzodu” pod: „Dziennikarz”.

Z teatru im. J. Słowackiego. Dzisiaj po południu arcydzieła Freiry „Odludki i poeta” i „Mąż i żona” po cenach niższych. W dzisiejszym przedstawieniu Edwina gra p. Białoszczyński. Wieczór „Edukacja Bronki” Krzywoszewskiego, która powtórzona będzie we wtorek 26 b. m. Przygotowania do „Maryi Stuart” J. Słowackiego są w pełnym toku pod kierunkiem reż. Józefa Sosnowskiego. W kreacji tytułowej wystąpi p. Leokadya Pancerwiczowa, grająca tę rolę na zmianę z p. Jadw. Zm. jęską. Obsadę tworzą pp. Kacicka Gallowa, Sosnowski, Nowakowski, Bracki, Szymański, Kułakowski, Białkowski, Krusnowiecki i inni. W pracowniach teatru są na ukończeniu nowe dekoracje pomysłu p. Andrzeja Pronaszk i nowe stylowe kostiumy.

Z teatru Bagatela. W poniedziałek wejdzie na afisz komedia A. ama Grzymały Siedleckiego „Sublokator” z Józefem Węgrzynem, który w roli zdemobilizowanego oficera znajdzie pole do popisu. Dalszą obsadę sztuki tworzą pp. Malicka, Ordynska, Medzińska, Michałowski, Tur- ski, Winkler, Berski, Heniowski. „Sublokator” wypełni wszystkie dni przyszłego tygodnia.

Opera i Operetka. Dziś w niedzielę „Zamarłe oczy”. Wystąpią pp. Jaworzyńska, Zbigniewiczowa, Bandrowska Omecka, Kniagin, Mazurek, Stępniewski, Wesołowski i inni. Jutro w poniedziałek operetka Gilberta „Księżniczka Olala”. Dzieło to nadzwyczaj oryginalne w po- myśle, prześliczne w muzyce, jest jednym z naj- piękniejszych, jakie wydała operetkowa twor- czość w ostatnim dziesięcioleciu. Nie szczędzo- no kosztów i starani, by przedstawić je w naj- efektowniejszej szacie. Wspaniałe nowe specjal- nie sprawione kostiumy i dekoracje zapewnią tej operetce powodzenie.

(k) **Wycieczki francuskie,** bawiące od dwóch dni w Krakowie, zwęzały wczoraj zabytki na- szego miasta. W południe studenci francuscy z profesorami na czele udali się do gmachu Akademii handlowej, gdzie zostali przyjęci przez uczniów tego zakładu pieśniami, odsłanianiem w językach polskim i francuskim. Po przemó- wieniu prof. Pszona zwiedził goście zbiory Akademii, poczem obdarowani kwiatami przez uczennice wyruszyli na Rynek, gdzie złożyli u stóp pomnika Mickiewicza wiązanki kwiecia. Profesorowie i uczniowie francuscy wyrazili się z pełnem uznaniem dla wzorowo prowadzonej uczelni. Wieczorem młodzież francuska była podejmowana przez swoich krakowskich ko- legów.

Pierwszy „Dancing tea”, urządzony przez To- warzystwo opieki nad wdowami i sierotami po oficerach, odbędzie się dziś w niedzielę o godz. 5 po południu w salach Kasyna oficerskiego.

(k) **Wypadek na meczu** Wczoraj wieczorem pod- czas meczu na boisku Wisły na byłym torze wy- stęgowym, gdzie rozgrywały się zawody między drużyną „Wisły” a „Patubicami” uległ nieszczę- śliwemu wypadkowi jeden z graczy, Stefan Śliwa. Upadł on tak nieszczęśliwie na ziemię, że złamał nogę. Zawezwane pogotowie ratunkowe przewio- zło ofiarę wypadku do szpitala chirurgicznego.

(k) **Krwawa bójka.** Przed kilkoma dniami powra- cał do domu z zabawy w Sieprawiu Matoga Hen- ryk, Kiszka Franciszek, Włodarczyk Tadeusz i Siat- ka Jan. W drodze przyszło między nimi do sprzeczki, która po ostrej wymianie słów przeszła w zaciętą bójkę. W czasie wzajemnego szamotaniasia, Ma- toga i Siatka zostali przez swych kolegów ciężko poranieni nożami tak, że musiano ich przewieźć do domu. W sprawę tę wdała się policja, która zaarrestowała winnych i odsławiła ich do sądu.

Wielka kradzież kieszonkowa. Do policji kra- kowskiej doniósł p. Bonisław Domiński, że w dniu 22 bm. podczas jazdy tramwajem na linii Nr. 1 skradziono mu z kieszeni marynarki portfel z 350 frankami, 150 dolarów i około 50.000 mk. Docho- dzenia w toku.

Ukradli Wilka. Na targu tandetnym w ubiegły piątek zakupił Stanisław Wilk, wyrobnik z Sierszy parę trzewików i kilka przedmiotów z bielizny za kilkanaście tysięcy mk. Przy wylizaniu pieniędzy osobnik jakiś będący w towarzystwie sprzedają- cego, podał Wilkowi związany sznurkiem pakunek, który Wilk wziąwszy pod pachę udał się do domu. Tu po rozwiązaniu pakunku spozitził Wilk, że padł ofiarą oszustwa, gdyż zamast kupionych rze- czy, znalazł kawałek starej matery i nie do uży- cia buty.

Z POLSKI

Ciągnięcia milionów. Przy sobotnim ciągnię- niu milionówki wyciągnięto numer 1463103, sprzedany w Warszawie.

Konsulem polskim w Montreal w Kanadzie mianowany został p. Roman Mazurkiewicz, do- tychczasowy pierwszy sekretarz konsularny w tamże mieście.

Wybuch w domu ukraińskiej „Proświty” we Lwowie. We czwartek około godz. 8.30 wieczór silna detonacja w Rynku zaalarmowała przecho- dników. W pierwszej chwili zdawało się, że znowu runęła jakaś rudera w ul. Krakowskiej, dopiero po chwili zorientowano się, że wypadek wydarzył się w okolicy ul. Ruskiej, gdzie tłum poczęł się gromadzić. Sprawdzono, że wybuch nastąpił w dwupiętrowym domu „Proświty”, który ma trzy fronty, tj. do Rynku, ul. Ruskiej i ul. Blacharskiej. Do domu tego prowadzi z Rynku wąska, niska sień do klatki schodowej. Po prawej stronie, tuż przy wejściu na schody są żelazne drzwi do lokalu księ- garni Tow. im. Szewczenki. W ścianie przytka- jącej do lokalu księgarni mieścił się prawdopodobnie jakiś materiał wybuchowy, ukryty pod zega- rem dla mierzenia światła elektrycznego. Przed- miot ten eksplodował, a wybuch wyszarpał ol- brzymią dziurę w ścianie na wylot do księgarni. Siła wybuchu była bardzo wielka, gdyż wylecia- ły wszystkie szyby w oknach, wychodzących na klatkę schodową aż do II. piętra, również drzwi w klatce schodowej zostały uszkodzone. Ściana w parterze naprzeciw miejsca wybuchu, też ma dziurę, spowodowaną eksplozją. Jeden z pierw- szych jawił się na miejscu komisarz policji Stoj- kow, który powracał do domu i w ul. Trybunał- skiej usłyszał detonację. Gdy dobiegał do bramy domu „Proświty”, zauważył, że trzech młodych ludzi wybiegło z bramy i weszło do pobliskiego szynku. Poleciał on policyjantowi, który pojawił się zwabiony detonacją, aby nikogo nie wypuszczał z bramy, sam zaś udał się do szynku i przytrzymał owych trzech młodzieńców, poczem zawi- domił telefonicznie władze policyjne i strażnicę pożarną. Straż pożarna przybyła i natychmiast we- szła z komisarzem do wnętrza. W sieni czuć było woń prochu strzelniczego. Z policji wysłano od- dział pieszych i konnych policyjantów. Dorywczo wdrożone śledztwo nie wyjaśniło zagadki. Niepo- dobną było sprawdzić przyczyny wybuchu. Prze- szukano wszystkie mieszkania i zarządzono are- szowania. W ciągu śledztwa stwierdzono jeden tajemniczy szczegół. Oto na I piętrze nad lokalem księgarni, gdzie nastąpił wybuch, zauważono na suficie dwa ślady kul, na podłodze rozsypany świe- ży tynk z sufitu, w oknie zaś dwie szyby wybite. Sprawiało to wrażenie, jakby strzały padły od ulicy przez szyby i utknęły w suficie. Szkło wy- bitych szyb leży we wnętrzu pokoju.

Ustalenie granicy polsko- sowieckiej. Przy osta- tecznem ustalaniu granicy polsko-sowieckiej na odcinku pow. dziesięńskiego mieszana polkomisya graniczna połocko-wilejska postanowiła m. O. ze- chowo przyznać Rosji. Stacya Zagacie pozostanie w rękach polskich, natomiast wodociągi kolejowe mieścić się będą na terytorium bolszewickiem. Orzechowo oraz wodociągi st. Zaacie należały dotychczas do Polski. Oj kilkunastu dni rozpo- częto prace, mające na celu ostateczne ustalenie granicy na odcinku połocko-wilejskim. Podkomisya graniczna znajduje się stale w odcinku. Większych nieporozumień pomiędzy delegacjami w ostatnich czasach nie było. Sprawę niektórych zmian gra- nicy załatwiono na miejscu. Zastąpienie granicy słupami dębowymi jest w toku.

O wypłatę na G. Śląsku. Na wypłatę robotników w dniu 28 bm. potrzeba około 1.100 000 000 ma- rek niemieckich. Około 750 milionów banki nie- mieckie już posiadają. Bank Rzeszy w Berlinie obiecał dostarczyć na czas niemieckim bankom w Katowicach 350 milionów marek niem. tak, że wypłaty odbędą się całkowicie w walucie niemie- ckiej. W sprawie ewentualnego wprowadzenia bo- nów jako środka płatniczego, banki niemieckie zaęły stanowisko odmowne. Województwo ze- względów technicznych nie mogłoby tego usku- tecznić przed upływem paru miesięcy. Dlatego też na posiedzeniu zwołanem przez delegata ministe- rstwa skarbu, w którem wzięły udział banki i wielki przemysł, postanowiono pozostawić „status quo”, to znaczy w razie niemożności wysłania przez bank Rzeszy dostatecznej ilości marek niemieckich, PKKP obiecuje przy wypłatach oddać do dyspo- zycji wielkiego przemysłu potrzebną ilość marek polskich.

Policja gdańska. Senat gdański przedłożył Sej- mowi budżet policji gdańskiej tak zwanej „Schutz- polizei” w 1922 r. Budżet wykazuje wydatek 329 milionów, podczas gdy w roku ubiegłym 297 mi- lionów. „Schutzpolizei” składa się według powyż-

szego budżetu z 30 oficerów z pułkownikiem na czele, tudzież z 1100 podoficerów. Rozporządza ona nadto oddziałem konnym w sile 66 koni. Na wydatki nadzwyczajne budżet przewiduje 10,4 mi- lionów. Na wzrost tych wydatków wpłynęła po- ważna suma, użyta na zakupno materiałów wy- buchowych rzekomo na zapobieżenie niebezpie- czeństwu powodzi.

— 000 —

REPERTUAR

Teatr im. J. Słowackiego

Niedziela: Popołudniu „Odludki i poeta”, **Mąż i żona** — wieczorem „Edukacja Bronki”
Poniedziałek: „Bracia Lerche”
Wtorek: „Edukacja Bronki”
Środa popołudniu: „Bracia Lerche”,
wieczorem: „Jutro pogoda”.
Czwartek: „Jutro pogoda”.
Piątek: „Edukacja Bronki”.
Sobota: „Marya Stuart”.

Teatr „Bagatela”

Poniedziałek: „Sublokator”.

Teatr miejski Opera i Operetki

Niedziela: „Zamarłe oczy”.
Poniedziałek: „Księżniczka Olala”.

Z sali sądowej

Kraków, 24 września.

Wyrok na restauratorów krakowskich

(k) W czwartym dniu rozprawy prowadzonej w krakowskim sądzie okręgowym karnym przed sędzią jednostkowym s. s. o. Kaczmarem, prze- rwał prok. Kalitowski, obrońcy: adw. dr B. Rappaport, adw. dr J. Rosenzweig i adw. dr Za- dęcki. Po przemówieniach obrońców sędzia zarzą- dził przerwę godzinną.

O godzinie 12 w południe sala przysięgłych, w której odbywała się ta rozprawa, zapelniała się po brzegi publicznością. Na ławie oskarżonych za- siedli prawie wszyscy obwinieni, prócz Mrozow- skiego, który zachorował i Vorzimmer, który nie przybył z powodu święta izraelskiego.

Po godzinie 12 w poł. wszedł na salę sędzia Kaczmarek i wśród ciszy, jaka zapanowała, od- czytał donośnym głosem następujący wyrok:

Następujący oskarżeni zostali uznani winnymi występku z § 23 ust 4 ces. rozp. z r. 1917, a to: Karol Wołkowski skazany został na 4 tygodnie aresztu i 140.000 mk grzywny, ewentualnie dal- szych 14 dni aresztu, Stanisław Wołkowski na 4 tygodnie aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Leon Piątkowski na 3 tygodnie aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Bolesław Górski na 14 dni aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Roman Ma- decki na 3 tygodnie aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Ludwik Nęda na 1 ty- dzień i 100.000 mk, ewent. dalszych 10 dni aresztu, Zygmunt Nuzikowski na 3 tygodnie aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Władysław Hajto na 3 tygodnie aresztu i 140.000 mk, ewent. dalszych 14 dni aresztu, Jan Lisiński na 5 dni aresztu i 50.000 mk, ewent. dalszych 5 dni aresztu, Jan Noworolski na 5 dni aresztu i 50.000 mk, ewent. dalszych 5 dni aresztu, Maks Volkman skazany został na 5 dni aresztu zamie- nionego na 50.000 mk grzywny, a Bernard Vor- zimmer na 4 dni aresztu umorzonego aresztem śledczym. Obaj zostali uznani winnymi przekro- czenia § 20 ces. rozp. z r. 1917. Wszyscy powy- żej wymienieni uwolnieni zostali od występku z § 22 ust. 1 ces. rozp. z r. 1917, t. j. od zarzutu lichwy.

Owinieni Józef Sk zynkowicz i Wład. Mrozow- ski zostali uwolnieni od winy i kary, gdyż nie zostało stwierdzonem, by brali udział w posiedze- niach cennikowych i zmuszali innych do zamknię- cia lokali.

Co do wszystkich zasądzonych sąd przyjął za udowodnione, że zasądzeni nie z obawy przed roz- ruchami zamykali sklepy, jak się podczas rozpra- wy tłumaczyli, lecz w celu wymuszenia na magi- stracie wyższego cennika. Sprawy Gustawa Kisie- lewskiego i J. Bańskiego, z powodu wyłączenia, zostaną w najbliższych tygodniach przez sąd roz- patrzone.

Po ogłoszeniu wyroku obrońcy wszystkich za- sądzonych wnieśli spżeciwi co do wymiaru kary.

— 000 —

Niepoprawny dezertier

(k) W sądzie wojskowym w Krakowie odbyła się wczoraj rozprawa przeciw Stefanowi Kres- skiemu, szeregowcowi 5 pułku strzelców konnych

w Tarnowie. Kresiniński oskarżony był o dezerację ze swego oddziału, kradzież różnych przedmiotów umundurowania i prowiantów z magazynu kompanii wartowniczej w Tarnowie. Nadto akt oskarżenia zarzuca obwinionemu, że podczas jazdy koleją w miesiącach kwietniu do cze. wca 1920 posługiwał się fałszywą kartą urlopową i dokumentami podróży, które sam sfalszował. Wreszcie oskarżony jest o to, że dnia 1 stycznia 1922 w pociągu osobowym między Bochnią a Słotwiną rzucił się na eskortującego go żandarma Jana Pylę i uderzył go cegłą w twarz. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał skazał Kresinińskiego na 3 1/2 roku ciężkiego więzienia. Przewodniczył pułk. Harasymowicz, oskarżał major dr Juszcak.

Sierżant złodziejem

(k) Przed tym samym trybunałem toczyła się rozprawa przeciw Władysławowi Róży, sierżantowi 1 p. saperów, o to, że w Jaśle w lutym i marcu 1921, pełniąc przy III baonie 1 p. sap. służbę podoficera pocztowego, nadsyłanych dla żołnierzy tegoż pułku pieniędzy do rąk adresatów nie oddawał, lecz sobie je przywłaszczał. Ponadto Róża zabrał 30.000 mk i rewolwer na szkodę Kazimierza Wodniaka w Skawinie. Po przeprowadzonej rozprawie trybunał skazał Różę na 15 miesięcy ciężkiego więzienia i degradację. Oskarżał podpułk. dr Jakubowski, bronił adw. dr Bader.

— 000 —

Wielka katastrofa kolejowa pod Dęblinem

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 23 września.

Dziś nad ranem pociąg osobowy Nr 912, idący z Sosnowca do Warszawy, na linii Dęblin na sta-

cy Ruda tałubska wpadł na pociąg towarowy. Skutki zderzenia były straszne. Kilka wagonów uległo zupełnemu rozbiciu. Dotąd z pod gruzów wydobyto 3 zabitych i 21 ciężko rannych.

Solidarność Francyi z Anglią

Paryż. (AW) Jeszcze przedwczoraj wieczorem liczono się w miarodajnych kołach francuskich z możliwością zerwania z Anglią. Fakt jednakowoż odbicia wczoraj Rady ministrów, która postanowiła przyłączyć się do zbrojnego oporu na wypadek tureckiego wkroczenia do strefy neutralnej, co uważane jest za wielkie ustępstwo dla Anglii, spowodował optymistyczniejsze ocenianie sytuacji. Według niesprawdzonych w tej chwili pogłosek należy się liczyć ze zwrotem w polityce francuskiej na Bliskim Wschodzie. Komunistyczny „Internationale” wskazuje, że ostatnie zajęcia w ministerium spraw zagranicznych każą się liczyć ze zmianą orientacji francuskiej polityki.

Anglia odpowie tylko na prowokację

Londyn. (PAT) Komunikat biura Reutera donosi: Pomimo zarządzenia wszelkich środków zmierzających do obrony cieśnin, rząd angielski nie czyni w żadnym razie do sprowokowania rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich. Do wojny może dojść tylko wtedy, jeżeliby kemaliści zaatakowali strefę neutralną, wobec czego klucz do dalszego rozwoju wypadków znajduje się w rękach Kemala-paszy. Anglia nie poszukuje żadnych dla siebie korzyści i nie uprawia żadnej polityki osobistej. Jej najży-

wotniejszy interes leży w istotnej neutralizacji cieśnin i w zapewnieniu wolnej żeglugi dla wszystkich flag.

Londyn. (AW) Lloyd George, odpowiadając na zarzuty delegatów Labour Party, zaznaczył, że nie ma wcale zamiaru prowokować wojny, że przeciwnie szybkiej i zdecydowanej akcji rządu brytyjskiego zawdzięczać należy polepszenie się sytuacji na wschodzie.

Kemaliści obstają przy żądaniu Tracyi

Londyn. (PAT). Biuro Reutera donosi z Konstantynopola: Ogólnie sądzą tu, że kemaliści, o ile nie otrzymają od rządów alianckich gwarancji, że kwestya Tracyi będzie uregulowana na korzyść Turcyi, zdecydują się kontynuować swój pochód na Konstantynopol. O ile w ciągu 48 godzin nie nastąpi oświadczenie rządów alianckich uwzględniające pretensje tureckie, położenie stanie się bardzo poważne.

Spisek w Atenach

Ateny. (PAT). Wykryto tu spisek, mający na celu obalenie obecnego ustroju państwowego. Aresztowano naczelnego lekarza wojskowego Korulosa. Dalsze aresztowania są oczekiwane. Prasa rządowa domaga się zawieszenia stanu wojennego.

SEJM

(PAT). Warszawa, 23 września.

Na dzisiejszym posiedzeniu uchwalono następujące ustawy:

- 1) ratyfikację konwencji o żegludze powietrznej,
- 2) zmianę niektórych postanowień ustawy cywilnej w b. zaborze rosyjskim,
- 3) zmianę ustawy dyscyplinarnej dla adwokatów w b. zaborze austriackim,
- 4) ratyfikację umowy o przystąpieniu Polski do paryskiej konwencji sanitarnej.

Po przyjęciu przedłożenia w sprawie osadnictwa wojskowego uchwalono ustawę ramową w sprawie budowy portu w Gdyni posiedzenie zamknięto. Następne w poniedziałek o 4 po południu.

Odroczona komisja dla spraw zagranicznych

Warszawa. (PAT). Wyznaczone na sobotę posiedzenie komisji dla spraw zagranicznych zostało odłożone na wtorek 26 bm.

Nowa pożyczka państwowa

Warszawa. (PAT) Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała rządowy projekt ustawy o wypuszczeniu ośmioprocentowej pożyczki złotej. Po wyczerpującej dyskusji projekt ustawy przyjęto z nieznaczными zmianami: 1) wysokość każdorazowej emisji określa Rada ministrów na wniosek ministra skarbu, 2) warunki emisji oznacza minister skarbu, 3) kupony jakoteż same obligacje będą spłacane podług kursu giełdy warszawskiej według przeciętnej kursu z ostatniego miesiąca, 4) dodano nowy artykuł, według którego ministrowi skarbu przysługuje prawo wcze-

śniejszego wykupu pożyczki za 6-miesięcznym wypowiedzeniem, nie wcześniej jednak, niż w 3 lata od daty emisji. Sprawa wejdzie na plenum w poniedziałek 25 bm.

Zwrot taboru kolejowego z Rosyi

Warszawa. (PAT) „Kurier Poranny” donosi: Z ramienia polskiej delegacji reewakuacyjnej wyjechali do Moskwy i na Ukrainę inżynier Gruszmacher i inżynier Dynakowski po odbiór wagonów w ilości około 1500 sztuk. W liczbie tych wagonów znajduje się znaczna ilość węglarek i cystern. Nadmienić należy, że dotychczas delegacja polska przejęła w Rosyi 112 parowozów oraz pewną ilość części parowozowych, zastawów kołowych itd.

O złączenie się socjalistów niemieckich

Berlin. (AW) Na zjeździe partii socjalno-demokratycznej po referacie przewodniczącego Welsa uchwalono połączenie z partią niezawisłych socjalistów. Uchwała zapadła jednogłośnie. Również uchwalono sprzeciwić się jakiegokolwiek bądź solidarności z komunistami. Zjazd obu złączonych partii socjalistycznych ma odbyć się w Norymberdze w czasie najbliższym.

Berlin. (AW) Na zjeździe partii niezawisłych socjalistów uchwalono większością głosów złączenie z partią socjalistyczną większością. Opozycja z Ledebourem na czele nie wzięła udziału w zjeździe.

Rozpowszechniajcie „Naprzód”!

Ruch kolejarski

Jak traktuje rząd emerytów kolejowych, którzy wysłużyli swoje lata i mieli spłacone 35 lat do furduszu prowizyjnego. Dodatek drożyzniany według art. 49 pow. ust. emer. stosownie do wzrostu drożyzny lub zniżenia każdy ma otrzymać. Niestety, tego się nie wykonuje. Niewiadomo, gdzie zło siedzi, czy w dyrekcji krakowskiej lub też w ministerstwie w Warszawie. Od nowego roku otrzymali etatowi raz 100 proc., drugi raz 50 proc. dodatku drożyznianego, emeryci zaś zaledwo około 26 proc. Czy ci panowie nie pomyślą o tych biedakach, czyż oni są winni, iż wojna wybuchła? — Zapytujemy, gdzie schowali tę ustawę, wedle której mają podwyższać lub obniżać pobory drożyzniane? Apelujemy do naszych posłów z PPS, by w ministerstwie poruszyli, dlaczego emeryci nie otrzymują tego co im jest uznane ustawą. Taki emeryt n. p. 8 klasy płac byłby otrzymał 500 mk., oprócz 40 proc. na mieszkanie, a teraz otrzymał 1260 mk. płacy zasadniczej i 25.024 dodatku drożyznianego. Jest to kolosalna różnica w teraźniejszym czasie. Taki emeryt by nie ginął z głodu z rodziną, jest zmuszony szukać ubocznego zarobku, o ile który jeszcze może, gdyż te pobory ani na tydzień nie są wystarczające. Pamiętajcie wszyscy emeryci przy nadchodzących teraz wyborach, na kogo macie oddać swój głos i na kogo zawsze możecie liczyć, kto jest opiekunem dla emerytów, od kogo się możemy spodziewać poparcia na przyszłość. Nikt inny jak tylko posłowie z partii PPS, bo ci są obrońcami jedynymi emerytów.

Przegląd gospodarczy

Telegramy giełdowe

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1525 1540. 4 i pół proc. Tow. kred. ziemsk. za 100 rubli sprzedaż 230 kupno 225, za 100 marek trans. 57. Listy zastawne warsz. rublowe sprzedaż 230 kupno 225. Oblig. Banku komun. trans. 100.

Waluty: Dolary Stanów Zjedn. trans. 8000 8200 8025 sprzedaż 8045 kupno 8005. Marki niemieckie trans. 590 570.

Zurych (PAT) Końcowe kursa dewiz. Berlin 0'38 i pół, Holandya 207'35, Nowy Jork 535, Londyn 2364, Paryż 40'72, Medyolan 22'52, Praga 16'90, Budapeszt 0'21 i pół, Zagrzeb 1'82 i pół, Sofia 3'20, Warszawa 0'07, Wiedeń 0'00 i trzy czwarte. Austriacka korona stemplowana 0'00 i siedem ósmych.

Stowarzyszenia i zgromadzenia

Zgromadzenie Związku dozorców domów odbyło się w niedzielę dnia 24 września przy ul. Dunajewskiego 5 II p. Porządek dzienny: 1) sprawy organizacyjne, 2) nadzwyczajne wyrzucanie dozorców domów z powodu nierobienia bezpłatnych posług właścicielom i administratorom, 3) sprawy wyborcze, 4) wolne wnioski i dyskusja. O liczny udział uprasza Zarząd.

Zgromadzenie członków oddziału krakowskiego Związku robotników przemysłu metalowego odbyło się 27 września we środę o godzinie 6 wieczór w lokalu Związku ul. Dunajewskiego 5 II p. O liczny udział uprasza Zarząd.

Towarz. śpiewackie „Lutnia Robotnicza” w Krakowie urządza w sobotę d. 30 września w sali Związku Stow. Robotn., Dunajewskiego 5, II. p. wieczorek towarzyski połączony z zabawą taneczną. Wstęp 800 m od osoby. Wstęp ściśle imiennym zaproszeniem. Początek o 8 wiecz. Tańce prowadzi p. Gprzelany.

RESTAURACJA BROWARU KRAKOWSKIEGO

ul. Lubicz 15

W nowo odrestaurowanej sali restauracyjnej odbywa się codziennie

KONCERT

zespołu salonowego.

Początek o godz. 7. Wstęp wolny. Restauracja zaopatrzona w zimne oraz ciepłe potrawy i napoje po cenach przystępnych

O liczne odwiedziny uprasza

054

ZARZĄD.

Obwodowe lokale wyborcze w Krakowie

Numerы oznaczają obwody głosowania. Tłustym drukiem podane są adresy obwodowych komisji wyborczych. Zwykłym drukiem podane są spisy ulic, należących do poszczególnych obwodów. Każdy wyborca może sobie tu z łatwością wyszukać, do którego obwodu należy jego ulica i gdzie się mieści jej lokal wyborczy. Każdy powinien w swoim lokalu wyborczym (w godzinach między 11 a 1 lub 4 a 8) zbadać, czy jest umieszczony w spisie wyborców sejmowych i senackich, i w razie opuszczenia jego nazwiska reklamować tam swoje prawo wyborcze. W tych samych lokalach (które wszystkie mieszczą się w szkołach miejskich) odbędzie się głosowanie 5 listopada do sejmiku, a 12 listopada do senatu.

Św. Marka 34:

Nr. 1: Floryańska, Plac Maryacki, Rynek Główny, Sienna.

Nr. 2: Św. Jana, Św. Marka, Pijarska, Plac Św. Ducha, Sławkowska, Szpitalna.

Św. Krzyża 21:

Nr. 3: Św. Krzyża, Mikołajska, Plac Szczepański, Reformacka, Rynek Mały, Szczepańska, Św. Tomasza.

Nr. 4: Św. Anny, Bracka, Franciszkańska, Gołębia, Jagiellońska, Plac WW. Świętych, Szewska, Wiślna.

Smoleńska 7:

Nr. 5: Dominikańska, Grodzka, Plac Dominikański, Stolarska.

Nr. 6: Św. Gertrudy 26—29 b, Kanoniczna, Plac Św. Magdaleny, Podzamcze 1—16, Poselska, Senacka, Straszewskiego 1—2, Wawel.

Nr. 7: Felicyanek, Mała, Zwierzyniecka 4—42.

Nr. 8: Groble, Plac Kossaka, Podzamcze 20—30, Powiśle, Straszewskiego 3—22, Tarkowska, Tenetyńska, Wygoda.

Nr. 9: Aleja Krasińskiego nieparzyste 9—23, Bożego Miłosierdzia, Retoryka, Smoleńska, Wolska parzyste.

Nr. 10: Czapskich, Garncarska, Jabłonowskich, Kapucyńska, Loretańska, Plac Jabłonowskich, Studencka, Wenecja, Wolska nieparzyste.

Nr. 11: Aleja Mickiewicza nieparzyste, Czysta, Krupnicza, Podwale, Straszewskiego 24—28, Szujskiego.

Nr. 12: Czarnowiejska nieparzyste 1—25 i parzyste 4—8, Dolnych Młynów, Kochanowskiego, Michałowskiego, Rajska.

Nr. 13: Dunajewskiego, Grabowskiego, Karmelicka.

Szlak 5/7:

Nr. 14: Kremerowska, Lenartowicza, Siemiradzkiego, Sobieskiego.

Nr. 16: Asnyka, Basztowa 1—9, Biskupia, Krowoderska parzyste, Staszica, Szlak 1—13, Św. Teresy.

Rajska 14:

Nr. 15: Aleja Słowackiego nieparzyste 1—23, Batorego, Garbarska, Łobzowska.

Krowoderska 14:

Nr. 17: Długa.

Nr. 18: Aleja Słowackiego 29 i 31, Krowoderska nieparzyste, Montelupich, Szlak 16—63.

Nr. 19: Św. Filipa, Helclów, Krótka, Krzywa, Pędzichów, Pędzichów boczna, Plac Słowiański.

Rynek kleparski 18/19:

Nr. 20: Baszowa 10—25, Kurniki, Ogródowa, Paderewskiego, Pawia parzyste, Plac Matejki, Rynek kleparski, Warszawska nieparzyste 1—23 i parzyste 4—14 i wagon kolejowy, Zaczysze.

Nr. 21: Niszcza, Pańska, Potockiego, Radziwiłłowska, Starowiślna parzyste 2—22 i wóz zamieszany.

Nr. 23: Botaniczna, Kopernika, Strzelecka.

Nr. 26: Kurkowa, Lubicz, Mogilska 5, 8, 10, Pawia nieparzyste, Plac kolejowy, Warszawska 25, Zygmunt Augusta.

Topolowa 22:

Nr. 22: Bonerowska, Dietłowska parzyste 20—24, Librowszczyzna, Morsztynowska, Wielopole, Zyblikiewicza.

Nr. 24: Blich, Dwańickiego, Grzegorzewska parzyste 6—10, Kollataja, Św. Łazarza, Sołtyka.

Nr. 25: Rakowicka parzyste 4—16 i nieparzyste 1—25, Topolowa.

Nr. 27: Aryańska, Bosacka, Lubomirskich.

Bernardyńska 7:

Nr. 28: Św. Agnieszki, Bernardyńska, Kołetek, Snocza, Stradomska.

Nr. 29: Św. Gertrudy 2—24, Starowiślna nieparzyste 1—27, Zielona.

Dietla barak:

Nr. 30: Dietłowska parzyste od 30—74, Jasna, Św. Sebastyna 3—22.

Nr. 31: Augustyńska, Św. Katarzyny, Kordeckiego, Orzeszkowej, Paulińska, Św. Stanisława.

Nr. 32: Krakowska nieparzyste 3—37, Piekarska, Skaleczna, Skawińska, Węglowa.

Plac Wolnica 1:

Nr. 33: Bonifraterska, Krakowska parzyste 4—58, nieparzyste 39—57, Mosłowa, Trynitarzka.

Nr. 34: Barrosza, Bocheńska, Gazowa, Plac Bawół, Plac Wolnica, Podgórska 8, 11, 12, 26, 27 i amerc. dom noclegowy, Św. Wawrzyńca.

Nr. 35: Ciemna, Dajwór, Jakóba, Lewkowa, Szeroka, Wąska.

Miodowa 36:

Nr. 36: Estory, Izaaka, Józefa.

Nr. 37: Bożego Ciała, Kupa, Rab. Meisela, Nowa, Pl. Nowy, Warszawiera.

Nr. 38: Dietłowska nieparzyste 1—41 i szkoła barakowa, Miodowa parzyste 2—22, nieparzyste 3—11, Podbrzezie.

Nr. 39: Miodowa nieparzyste 13—45, parzyste 28—38 i zakład kamieniarski (44), Starowiślna parzyste 26—66, nieparzyste 33—99 i wozy zamieszane.

Nr. 40: Dietłowska nieparzyste 67—113, Pola Pokatarzyfkie (4 realności boz liczb orientacyjnych i spisowych), Św. Sebastyna 26—36, Starowiślna 29—31, Wrzesińska.

Nr. 41: Berka Jasełowicza, Brzozowa, Dietłowska nieparzyste 45—65.

Szkola w Ludwinowie:

Nr. 42: Ludwinów.

Szkola w Zakrzówku, Szwedzka:

Nr. 43: Zakrzówek.

Dębni, Konfederacka:

Nr. 44: Czarodziejska, Konfederacka, Polna, Puławskiego, Różana, Rynek Dębni, Szwedzka 7—14 i spis 213 i 261, Tyniecka, Wasilewskiego, Zagrody.

Nr. 45: Barska 1—54, Dębowa, Kilińskiego, Kopnickiej, Madalińskiego, Ks. Marka, Powroźnica, Rybacka, Sandomierska, Zamkowa, Zduńska.

Półwie Zwierz., Słoneczna 25:

Nr. 46: Filaracka, Kasztelańska, Kraszewskiego, Lelewela, Na stawach, Senatorska, Słoneczna.

Nr. 47: Aleja Krasińskiego parzyste, Błonie miejskie (park sportowy „Cracovia”), Flisacka, Jaskółca, Kościuszki, Syrokomli, Tatanska, Włoczków, Zwierzyniecka 43—48.

Zwierzynie, Król, Jadwigi 78:

Nr. 48: Król, Jadwigi, Przegon.

Nr. 49: Anczyca, Błonie miejskie, Św. Bronisławy, Bysra, Drożyna, Emaus, Gontyna, Księcia Józefa, Kopec Kościuszki, Lasoty, Piastowska 4—15, Zaścianek.

Konarskiego 4:

Nr. 50: Czarna Wieś.

Nowa Wieś, Kazimierza Wielkiego 33:

Nr. 51: Chocimska, Czarnowiejska nieparzyste 71—91, Konarskiego 18—35, Królewska parzyste 13—56, nieparzyste 27—63, Misyonarska, Nowowiejska, Pluczk, Urzędnicza, Aleja Słowackiego (wille urzędnicze), Józefitów, Kazimierza Wielkiego 3—112, Kujawska, Łęczycka, Racławicka 3—26.

Łobzów, ul. Podchorążych:

Nr. 53: Łobzów.

Krowodrza, Mazowiecka, szkoła żeńska:

Nr. 54: Będzińska, Kamienna, Lokietka, Murowana, Obożna, Prądnicza, Składowa, Towarowa, Warszawska parzyste 16—38, Zbożowa.

Nr. 55: Aleja Słowackiego 30, 22, 34, Lwowska, Lubelska, Mazowiecka nieparzyste 3—15, parzyste 4—14, Poznańska, Racławicka 34—55, Słomnicka, Wrocławska.

Nr. 56: Cieszyńska, Kmieca, Mazowiecka nieparzyste 19—203, parzyste 18—202, Rzeźna, Świętokrzyska, Świstackiego, Warzywna, Wojskowa, Wójtowska.

Rynek Kleparski 18/19:

Nr. 57: Warszawskie.

Grzegorzki, Żółkiewskiego 18:

Nr. 58: Chodkiewiczza, Masarska, Miodowa 47 i tartak (42), Podgórska 3, 9, 30 i 34, Pola, Prochowa, Rzeźnicza, Wiślicko.

Nr. 59: Fabryczna, Gliniana, Grzegorzewska nieparzyste 7—81, parzyste 24—72, Mogilska 16—65 i jedna realność bez liczby, Okopy, Pasternska, Paski, Wandy, Żółkiewskiego.

Szkola w Dąbiu:

Nr. 60: Dąbie.

Szkola w Płaszowie:

Nr. 61: Płaszów.

Podgórze, Sokolska 13:

Nr. 62: Aleja Skrzynickiego, Bonarka, Czyżówka, Kalwaryjska 37—100, Łagiewnicka, Podskale, Rydlówka, Ks. Skargi, Wadowicka, Zakopańska.

Nr. 63: Długosza, Krasickiego, Legionów, Plac Serkowskiego, Rejtana, Sokolska, Warneńczyka.

Nr. 64: Celna, Krzemionki, Redemptorystów, Rynek Podgórski, Smolki, Stroma, Zamojskiego.

Nr. 65: Brodzińskiego, Józefińska, Kalwaryjska 1—36, Przy moście, Staromostowa.

Podgórze, Szkolna 6:

Nr. 66: Krakusa, Nadwiślańska, Plac Zgody, Salarama, Solna, Wita Stwosza, Targowa.

Nr. 67: Dąbrowskiego, Dąbrówki, Hetmańska, Janowa Wola, Kącik, Św. Kingi, Traugutta.

Podgórze, Lwowska 60:

Nr. 68: Omentarna, Kolejowa, Lwowska, Tarnowskiego.

Podgórze, Szkolna 6:

Nr. 69: Św. Benedykta, Czarnieckiego, Parkowa, Plac Lasoty, Puszkarska, Rękawika, Szkolna, Twardowskiego, Za torem.

Podgórze, Lwowska 60:

Nr. 70: Dekenia, Gipsowa, Lipowa, Na dołach, Płaszowska, Przemysłowa, Robotnicza, Romanowicza, Wałowa, Wapienna, Wielicka, Zabłocie, Zamknięta.

Biura poszczególnych komisji wyborczych oznaczone zostaną tablicami orientacyjnymi na miejscu.

Spisy wyborcze wyłożone będą w powyższym czasie przez 6 godzin, a to od 11 do 1 w południe i od 4 do 8 popołudniu.

W tymże czasie wszyscy wyborcy mają prawo przeglądania spisów wyborczych, robienia notatek i wyciągów, w sposób nieuniemożliwiający przeglądania spisów osobom innym.

Najpóźniej do 40 dnia od dnia ogłoszenia wyborów, t. j. do dnia 29 września b. r., ma prawo każdy obywatel wnieść do właściwej komisji obwodowej reklamację przeciw pominięciu jego samego lub kogokolwiek innego w spisie wyborczym, jak również przeciw wpisaniu tamże kogokolwiek nieuprawnionego.

Reklamacje mogą być zgłaszane pisemnie lub ustnie do protokołu i powinny być poparte dowodami, o ile nie dotyczą faktów powszechnie znanych.

Reklamacje bezimiennne nie będą przyjmowane.

ZAKŁAD KREDYTOWY MIAST MAŁOPOLSKICH (BANK DEWIZOWY)

KRAKOW, RYNEK GŁ. 34, PAŁAC SPISKI

przyjmuje wkłady na książeczki i rachunki bieżące —
załatwia wszelkie czynności bankowe — przekazy —
akredytywy — kupno walut.

Zakład ponosi z własnych funduszy opłaty stempl. i podatek 10%owy.

Godziny kasowe od 9—1.

CENY OGŁOSZEŃ:

Zwyczajne (na ostatniej stronie) Mkp. 25.—, w rubryce „Nadesłane” Mkp. 65.— w tekście redakcyjnym Mkp. 80.— przed tekstem Mkp. 120.— za wiersz milimetry. Drobne ogłoszenia Mkp. 20.— za słowo, przyciem pierwszy wyraz liczy się podwójnie. Na mniejsze ogłoszenie drobne Mkp. 200.—. Układ tabelaryczny i liczbowy o 20% droższy. Do ogłoszeń zagranicznych dolicza się 100% — do ogłoszeń zamiejscowych 50%. — Ogłoszenia drobne płatne są zgóry.

Ogłoszenia przyjmuje wyłącznie: **Powszechne Biuro reklamy „PRASA”**, Kraków, ulica Karmelicka L. 16, telefonu Nr 20-86. gdzie też, celem uniknięcia zwłoki należy skierowywać wszelką korespondencję dotyczącą ogłoszeń.

Szkło

okienne sprzedaje, wykonuje wszelkie roboty szklarskie. S. Finkielstein Mikołajska 5. 902

Fryzyerskiego

praktykanta na dokończenie nauki przyjmie zaraz. M. Ziegelmanna, Kraków, ulica Karmelicka 57. 950

Stolarzy

meblowych i budowlanych oraz robotników placowych przyjmie „Muranyi” fabryka wyrobów stolarskich w Krakowie. 944

Odkułę

pokój (dwa) kuchnię. Zgłoszenia pod „Prędkość”, biuro rekl. „Prasa”, Karmelicka 16

Zgubiono

portfel z papierami wojskowymi i legitymacją kolejową, które unieważnia się. Bargiel Stanisław kier. parowej Ogrzewalni, Kraków. 941

Uczenica

prof. Lalewicz i Petriego udziela lekcji gry na fortepianie. Janina Szymkiewiczowa, Piotra Michałowskiego 15, II m. 12. Od 3—5 popoł. 926

Dam 250 000

za wyrobienie mi stałej posady magazyniera, ekspedient, lub plac-majstra, w kopalni, cegielni, lub też w większym przedsiębiorstwie. Jestem organizowany i posiadam kwalifikacje. Łaskawe zgłoszenia pod „G. K.” do biura reklamy „Prasa” Karmelicka 16 Kraków. 947

Skradziono

12-go września b.r. na przystanku Podgórze—Bonarka, portfel zawierający 12.000 mk. papiery wojskowe wystawione w r. 1919 przez PKU. w Krakowie oraz metrykę Antoniego Tomeryka z Rublowic. Papiery unieważnia się.

Zgubione

papiery wojskowe na nazwisko Szczepan Raj, unieważnia się. 911

Unieważnia

się zgubione dokumenta wojskowe karta powołania z P. K. U. w Rzeszowie na nazwisko Izrael Aron Willner, urodz. w r. 1900 we Fryszta-ku pow. Strzyżów. 935

Unieważnia

się zgubione dokumenta wojskowe na nazwisko Michał Kosztorowski ur. w r. 1894 w Hajdykowie pow. Kolbuszowski. 918

Pracownia bielizny

991 „RÓŻA” wykonuje pierwszorzędne bieliznę męską i damską wyprawy ślubne znaczenie me-rezki i t. d. Kraków ulica Filipa 23.

1000 franków miesięcznie mogą zarobić w łatwy sposób panie i panowie każdego stanu

pracując dla pewnej holenderskiej firmy Proszę zażądać próbek i broszur przesyłając Mkp. 300.— w banknotach do 830 E. dock, Wien VI, Gumpen-3roferstrasse Nr. 109/14.

Na podstawie uchwały komisji gazowo elektrycznej z dnia 22 b. m. ustalono na okres 9-ty i nadal następującą taryfę prądową:

mieszkania prywatne i klatki schodowe . Mp	190—	za 1 KWH
lokale	400—	” 1 ”
motory	170—	” 1 ”
kina	600—	” 1 ”

Czynsze za stare elektromieryze wyznaczono w następującej skali:

1/2 KW	Mp 240—	20 KW	Mp 2000—
1 1/2 ”	360—	30 ”	2500—
3 ”	400—	50 ”	3000—
5 ”	1200—	75 ”	4000—
10 ”	1400—	100 ”	5000—

Czynsze za nowe elektromieryze ustalone będą według rzeczywistych kosztów nabycia.

Taksę na uruchomienie nowej instalacji wyznaczono na Mp 5000—
Za przepisanie instalacji na nowego konsumenta 2500—
„ ponowne połączenie 2000—

Następnie uchwaliła Komisja gazowo elektryczna pobranie przedpłaty w wysokości 1/12 rocznej konsumpcji obliczonej według powyższej taryfy, która to przedpłata pobierana będzie równocześnie z należytością za prąd. 951

WIELKA TANIA WYSPRZEDAŻ RESZTEK!

(Wysprzedaż resztek odbywa się w naszej Spółce dwa razy w roku).

Chcąc dać możność wszystkim Czytelnikom „NAPRZÓDU” skorzystać z nabycia tanich resztek, które zostają ze sztuk wielkich starych zapasów, postanowiliśmy wysłać każdemu Czytelnikowi „NAPRZÓDU” po cenie własnych kosztów następujące: Resztki podzielone są na 4 gatunki i nadają się na śliczne męskie ubrania, kostiumy damskie lub płaszcze. Resztki te są z materiałów ubraniowych pierwszorzędnych fabryk, czysto wełniane, pełnej szerokości, we wszystkich kolorach.

Ze sztuki sprzedawane były u nas po:

Gatunek „A” Mkp.	12.900	za 3 metry	6.000	za metr
„B”	15.900	”	7.000	”
„C”	20.500	”	8.000	”
„D”	24.800	”	10.000	”

Do każdej resztki na żądanie Klienta wysyłamy komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę, spodnie, kieszonki i do rękawów po Mk 6.500— wyższy gatunek po Mk 8.000— i najwyższy gatunek po Mk 9.540—

Resztki na pają jesienne lub zimowe

Gatunek „A” Mkp.	19.250	na paito	915
„B”	25.500	”	”
„C”	29.700	”	”
„D”	36.250	”	”

Wysyła się pocztą za pobraniem. (Płaci się przy odbiorze). Opakowanie i przesyłka od 1 do 3-ch resztek Mkp. 1000—

Uwaga. Przy zamówieniach na tę tanią sprzedaż resztek **obowiązkowo** jest załączyć w liście przy zamówieniu następujący kupon

Kupon na tanią sprzedaż resztek.

Warszawska Spółka Manufakturowa, Warszawa, Jasna 18—20
Tel. 143—80 i 171—28.

Ważne: WRZESIEŃ—PAŹDZIERNIK 1922.

Czytelników „NAPRZÓDU” Imię i Nazwisko _____
Pocztą _____ Wieś _____
Nr. domu _____ Powiat _____ Ziemia _____

Baczność! Kupon powyższy służy na nabycie tych tanich resztek i jest ważny tylko na przeciąg tych dwóch miesięcy.

Jesteśmy pewni, że Czytelnicy „NAPRZÓDU” otrzymawszy od nas taką lub kilka resztek, zostaną naszymi stałymi Klientami i będą niezawodnie żądać innych towarów, które są opisane w nowym cenniku, a takowy dołączamy do każdej resztki bezpłatnie.

Zamówienia wraz z dołączonym kuponem nadsyłać pod adresem:

WARSZAWA A SPÓŁKA MANUFAKTUROWA

Warszawa, Jasna 18—20. — Telef. 243—80 i 171—28.

Przybywających do Warszawy osobiście prosimy o przedstawienie przy kupnie powyższego kuponu.

Jarzębina, derenie, tarnina

w każdej ilości zakupuje

RAFINERJA SPIRYTUSU

„Krakus” S. A.

Kraków XXII.

Magazyniera

poszukuje Zarząd kopalni w Zachodniej Małopolsce; pomieszkowanie z ogrodem, opał, światło wolne, pobory według umowy. — Reflektanci z szkołą handlową i conajmniej 5-cio-letnią praktyką, wykazaną świadectwami raczą zwrócić się z podaniem, życiorysem, świadectwami w odpisie i fotografią do biura reklamy „Prasa” Kraków, Karmelicka 16, pod „Magazynier 1922”.

SWOSZOWICE

(pod Krakowem)

818

Zakład kąpieli siarczanych

nowoodbudowany i z komfortem urządzony otwarty od 16 sierpnia dla chorych na reumatyzm i artretyzm. Opieka lekarska i restauracja na miejscu.

Stolarzy, tornierzy, ślusarzy

poszukuje

FABRYKA MASZYN

„ROLNICZYCH” „OSWIECIM”

Zgłoszenia należy skierować bezpośrednio do fabryki. 939

W niedzielę dnia 1 października 1922 r., o godzinie 3 ciej po południu odbędzie się w poczekalni I-szej klasy na dworcu kolejowym w Tarnobrzegu

Doroczne Walne Zgromadzenie

Stowarzyszenia Spożywczego Pracowników Polskich kolei Państwowych w Tarnobrzegu

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
- 2) Sprawozdanie bilansowe z roku 1921,
- 3) Wybór do Zarządu i Rady Nadzorczej,
- 4) Wnioski i interpelacje.

W razie niejawienia się koniecznej ilości członków, Walne Zgromadzenie odbędzie się w tym samym dniu o godzinie 4-tej po południu a uchwały tegoż będą ważne bez względu na ilość członków.

Rada Nadzorcza

Konkurs.

Dyrekcja pryw. gimnazjum w Nisku

przyjmuje zaraz

nauczycieli (nauczycielki) języków: polskiego, niemieckiego i francuskiego, ewent. innych. Warunki jak w zakładach państwowych, mieszkanie zapewnione. Miejscowość znana z dogodnych warunków życiowych. Udokumentowane podania przyjmie: Dyrekcja gimnazjum. 909

Czas to pieniądz!

Oszczędzisz go, powierzając przeprowadzenie reklamy fachowemu pośrednictwu

Powszechnego Biura Reklamy

„PRASA”

Kraków, ul. Karmelicka L. 16.

Telefon 20—86.

Prowadzi dział inseratowy „Naprzodu”.